

<http://sh.wikipedia.org/wiki/Sudbina>

Sudbina je, prema narodnom verovanju, sila koja određuje život svakog pojedinca i od koje se ne može umaći. Sudbinaje ono što je nekom predodređeno, pogotovo najznačajniji događaji u životu, uključujući čas i način smrti.[1] Događaji koje čoveka snalazesmatraju mu se dosuđenim, a ono željeno koje i pored uloženog truda ostajeneostvareno, smatra ce nesuđenim.[2]

U filozofskom smislu, sudbina je nužni red u svetu kojem je podvrgnuto svako biće. Sudbina nije slepa ili slučajna kao usud (lat. fatum), nego racionalna premdaje nepoznata pojedincu koji u njoj učestvuje[3]. Tokom istorije, mnogi ljudi su bili nezadovoljnismo fizičkim objašnjenjima teških bolesti, raznih nesreća i prerane smrti, pa su pretpostavilinatprirodni uzrok nevoljama koje dolaze bez obzira na zasluge. Verovanje usudbinu čini život podnošljivijim time što čoveku omogućuje prihvatanjeracionalnost univerzuma uprkosočiglednim nepravilnostima i nepravdama.[1]

Postoje veštine i pseudonauke koje nastoje daspoznaju ljudsku sudbinu. Tako, astrologija tvrdi da raspored zvezda u vremerodjenja određuje sudbinu, dok neki oblici gatanja imajuza pretpostavku da se sudbina može otkriti iz linija dlana ili pomoću snova.Previše izraženo verovanje u nepromenljivost sudbine naziva se fatalizam.

Slovenska reč sudbina dolazi od korena sud, suditi. Grčka reč moira, arapska maniya i latinska fatum odnose se na ono što jepredodređeno ili suđeno, a sanskritska reč daivam se na sličan način odnosi na ono štodolazi od božanskog.[1]

Još u drevnim indo-arijskim verovanjima se govori o tri žene koje sede ispod drveta u središtu sveta i ispredaju sudbine ljudi.[1]

Slovenska mitolotija

Glavni članak: Suđaje

Sudbina je u slovenskom verovanju najčešće čas smrti, mesto i načinumiranja koji je odredio usud; ređe, udes koji svakog čoveka prati u značajnimokolnostima njegovu života, u sreći i nesreći.[4]

U slovenskoj mitologiji, suđaje, suđenice ili rođenice su natprirodna ženska bićakojja određuju sudbinu novorođenog deteta. Ova božanstva sudbine poznaju skorosvi Sloveni.[5] Verujese da se treće veće po rođenju kod novorođenčeta okupetri suđenice i tada mu određuju sudbinu za ceo život. Što suđenice tada reše, veruje se da će tako i biti i da od toga niko ne može pobeći ili se spasti. Suđenice određuju ne samo koliko će vremena dete živeti, već i kakvom će smrću umreti. Običaj jeda se suđenice dočekaju sa urednom i čistom kućom. Majkai dete se takođe to veće obavezno obuku u čisto. Pored deteta se čestoostavljala hrana i piće da bi se suđenice poslužile posle napornog puta.

Grčka mitologija

Glavni članak/ci: Mojre, Ananka, i Tiha

Sudbina (gr. moira) je igrala veoma značajnu ulogu u drevnom grčkom mišljenju. Grčki pojam sudbine ima značenje onog što jesvakom čoveku ponaosob dodeljeno, što određuje šta će biti od jednog novorođenčeta. U Homerovim epovima se o sudbini govori u jednini; ona je bezlična sila jednaka bogovima, pa povremeno čak i nadilazi bogove stavljajući ih pod svoju kontrolu. U staroj Grčkoj je postojala veza sudbine i kocke (odnosno sudbine i slučaja). Kocka ili žreb je smatrana nepristrasnim sudom kome je prepuštena odluka u mnogim važnim pitanjima: raspodeli važnih zvanja islužbi, ratnog plena, novoosvojenih zemalja itd.[6]

Grčka mitologija je sudbinu personifikovala u vidu tristare žene (mojre -suđaje) koje ispredaju ljudske sudbine. Prva mojra je Klota (»Prelja«), koja ispreda nit života, druga je Lahesa (»Deliteljica sudbe«), koja odmerava dužinuu svake pojedinačne niti, treća je Atropa (»Neumitna«), koja preseca nit života izazivajući smrt.[4] U staroj Grčkoj, proročanstva igraju važnu ulogu u usaopštavanju ljudske sudbine.[1] Jedno od najpoznatijih je bilo Apolonovo proročište u Delfima, gde je Pitija, udišući isparenja iz zemlje, u zanosu izricala svoja često zbunjujuća predskazanja. U grčkim tragedijama, ljudska sudbina se često ispunjavanasuprot svesnog delanja i namera, kao u mitu o Edipu. Sudbinu ponekad oličavaju i erinije, boginje osvete i smrti.

U monoteističkim religijama, pojam sudbine obično se podvodi pod pojam božanskog predodređenja.

Hinduizam

Većina hinduista veruje da su mnoge stvari uživotu, npr. društveni položaj, zdravlje, supružnik, broj dece i čas smrti, utvrđeni pre rođenja, bilo sudbinom ili našim ranijim ponašanjem. Jedan od izraza za sudbinu u hinduizmu jeste daivam (»od bogova«, »božansko«), što je vremenom poprimilo značenje »onoga što su odredile neke natprirodne sile«.[1] Južnoindijski Tamil

tradicionalno veruju da je sudbina utvrđena još pre rođenja i da je nevidljivo ispisana na čelu, što može odgonetnuti samo vešt čitač sudbine.[1] U hinduizmu, velika sreća ili nesreća u životu pojedinca se može objasniti bez pozivanja na sudbinu, već pomoću karme. Tako se nelogični događaji u nečijem životu mogu objasniti kao posledica postupaka iz ovog ili prethodnog života.

Islam

“

Znaj da ono, što te je promašilo, nije te ni moglo pogoditi, a ono što te je pogodilo, nije te ni moglo mimoći.[7]

”

— Muhamed

Arapski pojam sudbine (maniya) vuče korene iz preislamske arapske poezije. Maniya (od korena mny - brojati, odmeriti, odrediti) se često javljala u staroj arapskoj poeziji, obično u kontekstu predodređene smrti.[1]

U bliskoj vezi s pojmom sudbine jeste arapski pojam kadar (qadar), koji ima značenje ukaza, a znači i ono što je »ukazom određeno«, u smislu sudbinske predodređenosti. Shvatanje po kome Bog određuje sve što se ljudima događa, i dobro i loše, predstavlja suštinski deo islama. Zbog aktivnosti ljudi i životinja u Kuranu se kaže (npr. 10:62) da su zapisane u nebeskoj knjizi, što podrazumeva da je u njoj zapisan čas smrti svakog čoveka. Hadisi prenose da, dok je beba još u materici, jedan anđeo po Božjem diktatu zapisuje buduću sreću, dužinu života, pol i poziv pojedinca. Anđeli čuvaju ovaj zapis i ništa mu se ne može dodati niti oduzeti.[1]

Sudbina u filozofiji

Filozofsko poimanje sudbine svodi se na neumitni zakon, odnosno nužni red u svetu kojem je podvrgnuto svako biće. Po definiciji, sudbinsko je ono što je izvan našeg uticaja, na šta ne možemo uticati svojim delovanjem, bez obzira dali stoga što nas je zaskočio slučaj, ili što smo pod uplivom sila koje izvan naše kontrole.[6] Pojam sudbine je igrao ključnu ulogu u stoičkoj

filozofiji. Stoici su smatrali da mudar čovek treba da prihvati svoju sudbinu, ma kakva ona bila, umesto da pokušava da joj se opire.

“

Sudbina vodi one koji na nju pristaju, a vuče one koji joj se protive.

”

— Seneka[4]

Posle ovog uvoda o Sudbini Proširićemo ovaj koncept tkz. Sudbinena jedan širi nivo. Smatram, da je od izuzetnog značaja shvatanje ove teme, zato što je ona vezana za sve nas. Skoro kroz sve religije i filozofije, sudbina se smatra nečim što je neminovno.

Da li je baš tako? I koje je naše razumevanje ovog, na neki način, zastrašujućeg pitanja. Slediti sudbinu po svaku cenu. Da li mi kao dušeraspolažemo sa našim sudbinama? Da li mi kreiramo sopstveni put u postojanju? To su neka pitanja kroz koja ćemo večno lutati. Ali, smatram da ova metafizička pitanja mogu da doprinesu rešenju ove enigme, zvane sudbina.

Sada ćemo dati definiciju karme, da bi proširili koncept, jermnogi smatraju da je sudbina i karma isto, mada postoje određene razlike.

Zakon karme se ne nameće spolja, on je položen usamoj našoj prirodi. Suština zakona karme je da svako biće snosi posledice sopstvenih dela. Tako je delanje istovremeno ispoljavanje volje i uzrok uslovljenosti subjekta. Delo (sanskrit: karma) tako postaje „zakon čijem se dejstvu ne može izbeći“[2]. Svako biće tako nasleđuje sopstvena dela, nastavljajući i sa činjenjem novih dela, čije će posledice osetiti kasnije. Zbir čovekovih dela određuje njegov sadašnji i budući život, asadašnji život i karakter određeni su delima izvršenim u predašnjem životu. Zakon „dozrevanje plodova“ se ne ograničava na jedan život, nego je osnov vereu kontinuitet duše ili sopstva

(atman) kroz niz života ili preporađanja.

Tako je karma pokretna snaga moralnog determinizma u individualnom životu, a takođe i opšteg uzročnog zbivanja u svemiru. Zakon karme je opštizakon koji se primenjuje i na ljude i na bogove, biljke i životinje.[3]

Dakle, u vrlo smo nezavidnoj situaciji ako pogledamo sve ovedefinicije. Čim smo u postojanju, to se odmah smatra neminovnim, da nosimosvoju sudbinu sa svim uzrocima i posledicama.

Ova tema je o prekidanju ove iluzije, bez obzira na posledice!

Za razumevanje ove teme, potrebno je znanje o denzitetima, organskim portalima, tuđincima, tako da oni koji nisu upoznati sa ovimtematikama imaju reference za izučavanje. Oni koji već nešto znaju o tome, imaće lakše razumevanje. U svakom slučaju, za one koji bi da samo ovlaš zagrebupostojanosti, ovo je prilika da prekinu čitanje, ili da nastave, jer neće bitilako....

Za lakše razumevanje, podelio sam sudbinu na nivoe.

1-lična

2-porodična

3-šire-familijarna

4-nacionalna

5-šire-regionalna

6-planetarna(zemaljska)

7-kosmička(Kreator)

Sudbina nosiodređena iskustva, tako da se ona implentiraju kroz um kroz

određene vremensko-prostorne reference postojanja.

1-Lična sudbina

Lična sudbina se izdvojila iz grupne svesti.

1-Unija sa Jednim

2-Vrste stvaranja

3-Kolektivna svest vrste

4-Individualna svest iz vrste

5-Ujedinjene svesti vrste

6-Pre ujedinjena unija sa Jednim

7-Kreatorova Svesti individualna svest sudbine kao Jedno

Potreba da Kreator shvati sebe, stvara iskustva kroz postojanje. Dajući sebe, od 1-ve gustoće postojanja do 7-me, razumevanje Stvaraoca je jedino moguće u uniji sa Jednim, na nivou 7 gustoće postojanja.

Lična sudbina je prožeta sudbinom Kreatora, jer je ona ovde (u postojanju) da stvara i donese iskustva za Sveukupnost.

2-Porodična sudbina

U sklopu porodične zajednice, duše koje su vrlo intimne kroz jedan zajednički put, uspostavljaju

zajednički rad na ličnoj i kolektivnoj spoznaji. To ne znači da i u takvim zajednicama ne postoji neslaganje, čak naprotiv, takve zajednice su kontaminirane napadima od strane organskih portala itudinaca!

Porodična sudbina je jedan preduslov za jednu ujedinjenu, širu zajednicu. Međutim, u OPS (okrenut prema sebi) svetu, to se uvek premetne usluženje hiperdimenzionalnih entiteta. Porodična sudbina ima svoju energiju kao i lična, tako da ima svoj početak i kraj ako ne evoluira ka višim stanjima svesti.

3-Šire-familijarna sudbina

Šire-familijarna sudbina je slična kao i porodična, samo u svojoj jačini dolaska inkarnacija, ima više individua koje je mogu unaprediti, ali isto tako i unazaditi.

To je još veća zajednica sličnih duša.

4-Nacionalna sudbina

Ova sudbina je sastavljena od raznih genetski isprepletanih rasa. Duša se inkarnira u određeni genotip ljudske rase, ali pošto je sve to genetski izmanipulisano i programirano, kontrola je još veća i sveobuhvatnija.

5-Šire-regionalna sudbina

Ona je obuhvaćena prostorno i vremenski u genetski sličnim sudbinama koje se ispoljavaju, kroz jezik, životni prostor i drugo.

6-Planetarna sudbina

Ova sudbina je vezana za još širi koncept duša, u globalu je vezana za ljudsku rasu, međutim, tu su i inkarnacije ne-ljudskih elemenata, kao i organskih portala kroz ljudska tela. Majka Zemlja daje tela i hranu, Kosmičkom svesti, ovde je jedno šire bojište za iskustva koja se još i više polarizuju ka strani dobra ili zla.

Planetarna sudbina hrani Matricu i kontrolni sistem, ovde je jednoveliko hranilište, bilo tamom, ili svetlom. Majka Zemlja kaoplanetarni entitet daje tela za svesti i hrani svoju decu, to se odnosi na svaživa bića, pa tako i na ljudsku rasu.

7-Kosmička sudbina

To je shvatanje da je individualna svest deo Kreatora i da je sudbina Stvaraoca u rukama njegovih Iskri koje donose iskustva iz postojanja. To se odnosi na skalu od 1-ve gustoće postojanja do 6-te gustoće postojanja.

Kosmička sudbinase krajnje manifestuje i shvata na nivou 7-me gustoće postojanja, ili u Uniji sa Jednim. To nije niti kraj niti početak, vanvremenski sjaj znanja o Velikoj Iluziji biva razložen, ponovo stvoren, ili u suspendovanoj animaciji Kreatora potpuno shvaćen kao deo Kreatora, nasuprot nepostojanju i snu materije....

Jedan Kosmički Umima svoje pod-umove za različita stvaranja i uništenja, to je potreba za iskustva, bilo koja, bilo kada, da bi Sveukupnost sebe istražila i razumela!

- Hiperdenzitetski igrači sudbina

Zemlja je velika škola, rekao bi neko, međutim, ovde u ovom realitetu 3d OPS sveta, opšta je klanica za svakom svešču i živinčetom. I takva iskustva su potrebna za Kreatora, do određene granice, naravno, Tuđinci su to zloupotrebili zatvorivši Matricu zbog svetla koje im je potrebno da se tako hrane. Oni misle da tako služe Kreatora, što je jedna velika iluzija.

Rekao bi neko, nema Boga od 1-og do 6-te gustoće postojanja, i nema kada je Sveukupnost imentirala sebe u sve aspekte stvaranja!

Razumevanje sudbine ostaje na nivou 7-me gustoće postojanja kada se i lična kao i sudbina Kreatora stapaju u Jedno.

Svi smo mi jedno, ali razumevanja te jednakosti pred Bogom nosi različita shvatanja i planove, različit put do prestanka iluzije. Neko to ne želi da do kraja završi i zatogubi svetlo,

učauren u OPS svetu I realitetima.

Hiperdenzitetski manipulatoričine sve da ostanu u toj iluziji i to je njihov zatvor, njihov san da buduveliki Bog kako bi manipulirali postojanje u nekoj vrsti večnosti.

Oni koji se hranestrahom, smrću telesa, zaboravom, igraju na svoju oholost pred stvaranjem, itako ne poštuju zadati cilj, dati iskustva za Sveokupnost. Oni udaraju ličnepečate na svoje sudbine, ignorišući sudbinu Kreatora.

Nema velikenagrade do prosvećenja, svi oni koji očekuju nešto izvan postojanjadoživljavaju potpunu reciklažu, ili brisanje memorijskog kompleksa holografskogaspekta Boga. Kao kada traku koja je nasnimana određenim materijalom, izbrišešod podataka!

Igre suzastrašujuće za one koji izgrađuju sudbinu, iznova i iznova bačeni u tela, bezsećanja, ili sa implantiranim programima, vraćaju ih u postojanja na njihovugrižu savesti ili za greh koji im usađuju... Zona za reciklažu 5d, jeste jednozastrašujuće mesto, iako je tamo svetlo i sve što zamislite, takođe, i lakoćaprevare!

- Slobodna voljal sudbina

Svi pričaju oslobodnoj volji, ali šta je ona i kako je vezana za sudbinu svih nas. Ako smomanipulisani od samog početka, o kojoj slobodnoj volji pričamo?

Traže našpristanak, zašta? I ako prihvatiš igru onda si u šemi da pratiš uzrok iposledicu dela. A to je jedan zatvoreni krug pakla!

Postoji samoslobodna volja IZBORA, i ona vodi sudbinu ka svom Ishodištu, sve ostalo ješpekulacija. Slobodna volja dostiže se u uniji sa Jednim na 7-mom denzitetu ito je konačna potvrda puta Kreatora! Više nema početka i kraja jer sve jesteto, nema zaborava i sećanje je u Sveokupnom.

Taj IZBOR može dastvara, deli ljubav, empatiju, večni smisao svega premešta u sve realitete, može isto što i Kreator, jer mi jesmo to, moć koju treba da ispoljimo, a ne moć koju pokazuju nad nama.

- Sudbinaorganskih portala i androidne rase

Evolucija nepostoji, samo selektivno postojanje. Tuđinci žele da stvore veštačkopostojanje, učeureno u zaustavljenom znanju o Kreatoru. To je kao da igrate jednu istu igricu sa poznatim ishodom. Zar je to iskustvo za Boga, hajde da vidimo koje su našekrajnje mogućnosti. Pa, nema ih!

Da postaje samo tela, kao sonde, roboti, sa infrastrukturomsluženja zla i kontrolnog sistema. Da postoji veštačko svetlo umesto pravog, uteha kao zaborav a ne kao sećanje. A ljubav da se svede na rasu i kolektiv bezikakvog izbora, to je plan bolesnih umova koji se plaše, jer njima je strah odnepostojanja glavni smisao.

Zar sudbina samoda bude prelaz iz života u smrt i obrnuto...

Duševno telo nosiključeve zatvora materijalnog sveta, otključajte vrata večnosti dajućistvarnosti stvarnost a iluziji opsenu....

Nema nagrade kod Kreatora, vi ste sama nagrada!

- Proročanstvo Sudbine

Proročanstvo sudbine isto je kao i Božansko, vratiti se kući, jošjači znanjem i ljubavlju, u mogućnosti za još beskrajnija iskustva, jeriskustva za Kreatora su i za nas vrhunске tajne, neizmerno znanje ovičenovečnim dešavanjima.

Takođe i shvatiti da je Dom svuda gde smo ga izgradili kroz ljubavi znanje...

Zato dragi moji, vratite moć sudbine u vašim Božanskim Očima, postojanje vas voli i ono želi da date neslućene poduhvate, bez straha i očajao krajnjom prelasku ka 7-moj gustoći postojanja.

Idemo svi zajedno ka tom poduhvatu, korak po korak, večno krozvečnost, pogled kroz pogled koji nosi svetlost kroz sve doline suza...

Pokupimo sa nama tužne i one koji plaču, zakrilimo svetlost u ovojhadnoći bez duša, daj mo smisla našim postojanjima, jer to je smisao i Boga, Inas samih...

Vaš [Bojan](#) , grlim vas i ljubim, i svako dobro želim...

Ovdje može biti Vaša reklama